

۱. گزینه ۲ صحیح است؛ در گزینه ۱ کلمه‌ی «یا صدیقی» دوم شخص مفرد مؤنث است و باید فعل امر مناسب آن «إِصْنَعِي» باشد؛ در گزینه ۳ «أَمَّا الْمُسْلِمُ» دوم شخص مفرد مذکر است و فعل امر مناسب آن «أَشْكُرْ» است؛ در گزینه ۴ «یا تلمیذ» دوم شخص مفرد مؤنث است و فعل امر مناسب آن «إِصْنَعِي» و ضمیر متصل نیز «کِ» می باشد.
۲. گزینه ۴ صحیح است؛ زیرا در گزینه ۱ «یَنْفَعُ» به معنای شفا می دهد نیست؛ در گزینه ۲ «أَعْلَمُ» فعل مضارع متکلم وحده است و نباید به صورت اسم تفضیل ترجمه شود؛ در گزینه ۳ «أَنْظُرْ» فعل امر و «لَا تَنْظُرْ» فعل نهی است در حالی که به صورت مضارع مثبت و منفی ترجمه شده است.
۳. گزینه ۱ صحیح است؛ زیرا در گزینه ۲ کلمه‌ی «الْصَّف» به صورت جمع ترجمه شده است در حالی که مفرد است و کلمه «واجبات» به معنای مسئولیت در غیر معنای خود و نیز مفرد آمده است و «تَكَلَّمُوا» به صورت بحث کردند ترجمه شده است که صحیح نمی باشد؛ در گزینه ۳ کلمه‌ی «سَاحَة» به معنای راهرو آمده است درحالی که معنای حیاط می دهد و کلمه‌ی «واجبات» در معنای وظیفه صحیح نیست و علاوه بر آن مفرد نیز ترجمه شده است؛ در گزینه ۴ افعال به صورت مضارع ترجمه شده است در حالی که ماضی هستند و کلمه‌ی «واجباتهم» بدون ضمیر متصل ترجمه شده است.
۴. گزینه ۳ صحیح است؛ با توجه به معنای آیه شریفه که عبارت است از: «ای کسانی که ایمان آوردید، برای چه می گوید آن چه را انجام نمی دهید؟» منظور این است که آن چه خود انجام نمی دهید از دیگران نخواهید.
۵. گزینه ۲ صحیح است؛ در گزینه ۱ «أَنْزَلَ» به معنای نازل کرد/ «دَرَسَ» به معنای تدریس کرد صحیح است؛ در گزینه ۳ «عَلَّمَ» به معنای آموزش داد صحیح است؛ در گزینه ۴ «كَاتَبَ» به معنای نامه نگاری کرد صحیح است.
۶. گزینه ۴ صحیح است؛ زیرا در گزینه های دیگر معنای اسم فاعل وجود دارد؛ ولی در گزینه ۴ کلمه‌ی «عَلَّامَة» در معنای اسم فاعل نیست.
۷. گزینه ۴ صحیح است؛ در گزینه ۱ «یا صدیقائی» دوم شخص جمع مؤنث است و فعل امر مناسب «إِذْهَبْنَ» و «شاهدن» است؛ در گزینه ۲ با توجه به «إِنِّي أَحْبَبُ» فعل امر باید «أَنْظُرِي» باشد؛ در گزینه ۳ «أَمَّا التَّلْمِيزُ» دوم شخص مفرد مذکر است و فعل نهی مناسب آن باید «لَا تَضَحَّكْ» بیاید.
۸. گزینه ۱ صحیح است؛ زیرا «إِعْتَذَرَ» فعل ماضی است و باید به صورت «عذرخواست» ترجمه شود.
۹. گزینه ۲ صحیح است؛ زیرا «إِخْوَة» جمع مکسر «أَخ» است و فعل امر مناسب آن «إِزْرَعُوا» است.
۱۰. گزینه ۲ صحیح است؛ زیرا با توجه به معنا که عبارت است از: «خداوند آبی را از آسمان نازل کرد و به وسیله‌ی آن میوه ها را از زمین بیرون آورد.» باید فعل «نَزَلَ» و «خَرَجَ» به صورت متعدی و نیازمند مفعول بیایند.